

Силабус навчальної дисципліни
«Сучасні лінгвонаратологічні студії у романістиці»

Напрям підготовки	Доктор філософії
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035 Філологія
Освітньо-наукова програма	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство
Статус дисципліни	Дисципліна вільного вибору аспіранта
Мова навчання	Українська
Семestr	II
Кількість кредитів ЄКТС	3
Форма підсумкового контролю	Залік
Викладач	Савчук Руслана Іванівна, доктор філологічних наук, доцент, завідувачка кафедри іспанської та французької філології КНЛУ
Анотація навчальної дисципліни	<p>Освітній компонент вільного вибору аспіранта «Сучасні лінгвонаратологічні студії у романістиці» покликаний <i>ознайомити</i> аспірантів із понятійним апаратом наратології загалом і лінгвонаратології зокрема, з проблемами та концепціями, представленими працями видатних вітчизняних та зарубіжних наратологів; <i>сформувати</i> у здобувача вищої освіти за третім (освітньо-науковим) рівнем вміння аналізувати україномовний, франкомовний та/або англомовний емпіричний матеріал у лінгвонаративному і наративно-семіотичному ракурсах, <i>ідентифікувати</i> різні типи оповідної реальності у прозовому творі як результат авторської наративної програми (наративних стратегій), скомплікованої на основі таких категорій художнього наративу, як темпоральність, просторовість, голос (мовлення) і модальність. Аспіранти 1 курсу покращують здатність професійно застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації: мовознавства, літературознавства, перекладознавства та оперувати спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень, що дає змогу застосовувати конструктивно-планувальні, комунікативно-навчальні, організаційні, розвивально-виховні та дослідницькі компетентності протягом всього життя та брати участь у наукових семінарах, конференціях, наукових гуртках, дискусіях в галузі лінгвістики, викладання іноземних мов та перекладознавства.</p> <p>Дисципліна «Сучасні лінгвонаратологічні студії у романістиці» є вибірковою. Вона містить 1 тематичний модуль: Теорія художнього наративу в контексті інтерпретації прозового тексту. Зміст модуля розкривається у процесі вивчення десяти відповідних тем та основних понять до них: Тема 1. Історія становлення наратології: від античної поетики до наративних концепцій ХХІ століття. Основні поняття з теми: наратологія, об'єкт і предмет дослідження наратології, наративна теорія, наратологія як інтерпретативна теорія. Тема 2. Художній наратив у межах поетики та риторики. Основні поняття з теми: наратив, художній наратив, нарація, дієгезис (поетика Аристотеля), міmezis (ідеї Платона), тріада: автор – оповідач – читач, наративна структура, наративна модель. Тема 3. Теорія оповіді й структуралістська наратологія. Основні поняття з теми: оповідь, класична теорія оповіді, сюжет і фабула vs структура оповіді, імпліцитний автор – імпліцитний оповідач, наративна теорія Ф. Штанцеля, школа російського формалізму (В.Я. Пропп, Б.А. Успенський та ін.), французька структуралістська наратологія, Цв. Тодоров і Р. Барт, Ж.Женетт і його теорія оповіді. Тема 4. Посткласична наратологія і наративні студії кінця ХХ ст. Основні поняття з теми: нові наративні концепції кінця ХХ ст., наратив як певним чином організована система мислення, візуальна наратологія, сучасні наративні школи</p>

	<p>на напрями. Тема 5. Лінгвонаратологія як теорія інтерпретації художнього тексту і нові наративні практики останніх десятиріч. <i>Основні поняття з теми:</i> лінгвонаратологія, лінгвістика наративу, когнітивний статус оповіді. Тема 6. Художній наратив у сучасних філологічних студіях: визначення, еволюція й шляхи дослідження. <i>Основні поняття з теми:</i> художній наратив, наративна структура художнього тексту, наративна форма прозового твору, авторські наративні стратегії, традиційна / скомплікована оповіді. Тема 7. Основні формо- й смислотвірні конституенти французького художнього наративу. Нарративна категорія голосу. <i>Основні поняття з теми:</i> наративний конституент, наративна категорія голосу, теорії Ж. Женетта та П. Рікера, типологія нараторів, концепція М. Фуко. Тема 8. Основні формо- й смислотвірні конституенти художнього наративу. Нарративні категорії простору, часу та модальності. <i>Основні поняття з теми:</i> наративна категорія простору, концептуальний / перцептуальний простір, наративна категорія часу, концептуальний / перцептуальний час, наративний еліпс, темпоральний порядок, тривалість / повторюваність оповіді, лінеарність оповіді, ретроспекція, категорія модальності, фокалізація, додатковий фокус бачення, рівні фокалізації за Ж. Женеттом. Тема 9. Французькі прозові твори XVIII–XXI ст. з позицій лінгвонаративного студіювання художньої мовотворчості. <i>Основні поняття з теми:</i> художній наратив, методика лінгвонаративного аналізу художнього тексту, суб'єктивна / об'єктивна оповідь, авторські наративні стратегії. Тема 10. Лінгвонаративні практики французького художнього дискурсу XVIII–XXI ст. <i>Основні поняття з теми:</i> лінгвонаративні поетика, лінгвонаративні особливості французьких художніх текстів XVIII / XIX / XX / XXI ст.</p>																					
Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану)	<table border="1"> <tr> <td><u>З кредити ЄКТС;</u></td><td><u>90</u></td><td>год., у тому числі:</td></tr> <tr> <td></td><td></td><td>Денна/вечірня форма навчання</td></tr> <tr> <td>лекції</td><td>20 год.</td><td>6 год.</td></tr> <tr> <td>семінарські заняття</td><td>10 год.</td><td>4 год.</td></tr> <tr> <td>практичні заняття</td><td>–</td><td>–</td></tr> <tr> <td>консультації</td><td>–</td><td>–</td></tr> <tr> <td>самостійна робота</td><td>60 год.</td><td>80 год.</td></tr> </table>	<u>З кредити ЄКТС;</u>	<u>90</u>	год., у тому числі:			Денна/вечірня форма навчання	лекції	20 год.	6 год.	семінарські заняття	10 год.	4 год.	практичні заняття	–	–	консультації	–	–	самостійна робота	60 год.	80 год.
<u>З кредити ЄКТС;</u>	<u>90</u>	год., у тому числі:																				
		Денна/вечірня форма навчання																				
лекції	20 год.	6 год.																				
семінарські заняття	10 год.	4 год.																				
практичні заняття	–	–																				
консультації	–	–																				
самостійна робота	60 год.	80 год.																				
Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни	<p>Для успішного засвоєння дисципліни вільного вибору аспіранти повинні володіти знаннями в галузі лінгвістики, лінгвонаратології, літературознавства, стилістики, інтерпретації текста. Знання та навички, отримані в результаті вивчення таких дисциплін, створюють необхідні передумови для засвоєння освітнього компоненту «Сучасні лінгвонаратологічні студії у романістиці» і мають високу ступінь кореляції з ними.</p> <p>Аспіранти повинні <i>знати</i> основні загальнонаукові поняття наратології та сучасних наративних теорій; основні підходи до вивчення об'єкту лінгвонаратології; зв'язок лінгвонаратології з іншими дисциплінами; основні та вихідні поняття лінгвонаратології, а також <i>вміти</i> використовувати на практиці прийоми і методи лінгвонаратології при аналізі та інтерпретації тексту; здійснювати обробку та критичний аналіз наукової літератури з досліджуваної проблематики; використовувати у професійній діяльності знання про лінгвокогнітивні особливості художнього текстотворення; бути ознайомленими з нормативно-довідковими матеріалами щодо вимог державних стандартів України про порядок виконання наукового дослідження та правила оформлення його результатів.</p>																					
Мета вивчення дисципліни	<p>Підготувати висококваліфікованого й конкурентноспроможного фахівця зі ступенем доктора філософії за спеціальністю 035 Філологія шляхом формування у здобувача вищої освіти за третім (освітньо-науковим) рівнем системних теоретико-методологічних і практичних знань щодо розвитку і стану лінгвонаратологічних студій у романістиці, принципів і засобів лінгвонаративної організації тексту, а також основних положень і визначення концептуального апарату наратології загалом і лінгвонаратології зокрема. Викладання навчальної дисципліни вільного вибору аспіранта «Сучасні лінгвонаратологічні студії у романістиці» має на меті <i>поглибити, систематизувати</i> наявні і <i>створити</i> нові цілісні знання аспіранта з проблематики теорії наративу в контексті когнітивно-семіотичної інтерпретації прозового тексту; розкрити науковий об'єм понять «наратив» / «художній наратив» і таких його основних категорій, як голос, темпоральність, просторовість і модальності, «наративна стратегія» у ракурсі когнітивно-семіотичних процесів і механізмів художнього</p>																					

	текстотворення; <i>спонукати</i> до пошуку нових ефективних шляхів розв'язання комплексних проблем в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності; <i>сприяти</i> усвідомленню аспірантом необхідності дотримання норм професійної етики, академічної добросердістості та розширення загального культурного світогляду; <i>формувати здатність</i> планувати і вирішувати завдання власного професійного та особистісного розвитку, стратегії власного дослідницького самовдосконалення, необхідні для здійснення науково-дослідної та викладацької діяльності.
--	---

Компетентності, які аспірант набуде в результаті навчання

1. Здатність застосовувати праці провідних українських і зарубіжних учених, здобутки наукових шкіл і фундаментальні праці у власній науково-дослідницькій діяльності, формулювати мету власного наукового дослідження як складову загального освітнього процесу.
2. Здатність оперувати засадничими положеннями загальної теорії наратології загалом і лінгвонаратології зокрема, основними підходами до витлумачення наративу і художнього наративу та основних його категорій (голос, темпоральність, просторовість і модальності).
3. Професійно застосовувати поглиблені та набуті знання у практичній діяльності на засадах загальної та спеціальної методологій.
4. Здатність виявляти системне знання понятійного апарату теорій наративу і нових наративних практик, проблем і концепцій, наявних у працях видатних вітчизняних і зарубіжних учених.
5. Здатність ініціювати, організовувати та проводити комплексні дослідження в галузі науково-дослідницької та інноваційної діяльності, які ведуть до отримання нових знань.
6. Здатність самостійно та критично мислити через набуття вмінь аналізувати релевантні явища на тлі сучасних лінгвонаративних студій, а також вміння визначати основні мовні феномени, дотичні до лінгвонаратологічної проблематики.
7. Здатність обирати і застосовувати оптимальні технології наукової комунікації (в усній і письмовій формах), побудовані на правилах професійної етики та академічної добросердістості науковця та освітянина, що дозволяють здійснювати розв'язання типових задач в різних галузях професійної практики
8. Здатність планувати і вирішувати завдання власного професійного та особистісного розвитку і самовдосконалення в науково-дослідній та викладацькій діяльності.
9. Здатність налагоджувати та підтримувати контакти з фаховими спільнотами у власній науково-дослідній і педагогічній діяльності, побудовані на правилах і принципах академічної добросердістості науковця та освітянина, ефективно взаємодіяти з колегами в моно- та мультидисциплінарних командах.
10. Здатність застосовувати у фаховій діяльності норми і принципи професійної етики, нести відповідальність за дотримання академічної добросердістості під час здійснення науково-дослідної та педагогічної діяльності.

Результати навчання з дисципліни

1. Знати основні категорії тексту, його композицію та наративну тектоніку, лінгвонаративні та наративно-семіотичні характеристики текстів різних стилів і жанрів, текстів оригіналу та перекладу (відповідно до спеціалізації).
2. Знати засадничі положення «нових наративних теорій», способи та шляхи лінгвонаративної та наративно-семіотичної інтерпретації тексту, лексичні та граматичні проблеми наративного текстотворення.
3. Проводити аналітичні дослідження (резюмувати, синтезувати) систематизувати, виявляти закономірності та зв'язки між сучасними процесами розвитку наратології і суміжних до неї наук; постійно підвищувати рівень термінологічних знань у відповідних галузях.
4. Аналізувати тексти українською та іноземними мовами різних стилів і жанрів, розпізнавати основні наративні категорії тексту, його композицію та тектоніку, а також наративні лінгвокогнітивні та наративно-семіотичні характеристики.
5. Демонструвати системне знання основних концептуально значущих термінопонять, провідні наративні концепції і теорії та використовувати їх при аналізі різноманітних дискурсів.
6. Самостійно відбирати певні (експресивні, нейтральні, логічні) мовні і мовленнєві засоби (фонетичні, морфо-граматичні, лексичні, стилістичні, синтаксичні, прагматичні), які є оптимальними для реалізації комунікативного наміру та адекватними в соціально-функціональному плані ситуації спілкування (усна та писемна форми мови).
7. Планувати і вирішувати завдання власного професійного та особистісного розвитку і самовдосконалення в науково-дослідній та викладацькій діяльності.
8. Демонструвати високу ступінь самостійності, авторитетність, інноваційність у професійній та науковій діяльності.
9. Вільно спілкуватися з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством у цілому з урахуванням етичних принципів і норм, психологічних особливостей людей, їх приналежності до професійної, національної та інших соціальних груп.

10. Налагоджувати та підтримувати контакти з фаховими спільнотами у педагогічній діяльності, побудовані на правилах і принципах академічної добросередньоти науковця та освітянина, ефективно взаємодіяти з колегами в моно- та мультидисциплінарних командах.

11 Застосовувати у фаховій діяльності норми і принципи професійної етики, нести відповідальність за дотримання академічної добросередньоти під час здійснення наукової та педагогічної діяльності, керуватися загальнолюдськими цінностями.

Тематичний план заняття	Змістовий модуль 1. Теорія художнього наративу в контексті інтерпретації прозового тексту
	<p>1.1. <i>Історія становлення наратології: від античної поетики до наративних концепцій ХХІ століття.</i></p> <p>1.2 <i>Художній наратив у межах поетики та риторики.</i></p> <p>1.1 <i>Теорія оповіді й структуралістська наратологія.</i></p> <p>1.4 <i>Посткласична наратологія і наративні студії кінця ХХ ст.</i></p> <p>1.5 <i>Лінгвонаратологія як теорія інтерпретації художнього тексту</i> i <i>нові наративні практики останніх десятиріч.</i></p> <p>1.6 <i>Художній наратив у сучасних філологічних студіях: визначення, еволюція й шляхи дослідження.</i></p> <p>1.7 <i>Основні формо- й смисловірні конституенти французького художнього наративу. Наративна категорія голосу.</i></p> <p>1.8 <i>Основні формо- й смисловірні конституенти французького художнього наративу. Наративні категорії простору, часу та модальності.</i></p> <p>1.9 <i>Французькі прозові твори XVIII–XXI ст. з позицій лінгвонаративного студіювання художньої мовотворчості.</i></p> <p>1.1 0 <i>Лінгвонаративні практики французького художнього дискурсу XVIII–XXI ст.</i></p>

Система оцінювання результатів навчання

Програмні результати навчання	Методи навчання	Форми оцінювання
ПРН 2. Знати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження.	Загальнонаукові методи теоретичного пізнання: аналіз, синтез, абстрагування, узагальнення. Технологія особистісно орієнтованого навчання	Індивідуальне і групове опитування. Експрес-контроль.
ПРН 3. Уміти проводити огляд, критичний аналіз, оцінку й узагальнення різних наукових поглядів у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію.	Методи інтерактивного (комунікативного) і проблемного навчання	Оцінювання роботи аспірантів в групах.
ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі філології.	Методи навчання: групова дискусія, дидактичні та ділові ігри, що імітують досліджені процеси, ситуаційний аналіз (кейс-метод), дослідження ситуації професійної взаємодії з використанням різних методів (аналіз літературних джерел, спостережень, інтерв'ю), презентація результатів виконаних досліджень.	
ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.	Індивідуальні завдання: - індивідуальна презентація з обраної лінгвонаратологічної проблематики;	Оцінювання індивідуальних завдань аспірантів.
ПРН 14. Формулювати наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство), та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.	- реферат із тематики, відведеної на самостійне опрацювання.	Тематичне опитування Модульна контрольна робота. Залік.
ПРН 15. Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних		

досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.		
ПРН 16. Виявляти спільні та відмінні тенденції розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.		

Поточний контроль успішності аспірантів здійснюється протягом семестру. Під час опанування навчальним матеріалом оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта. **Поточний контроль** проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях. Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспірантів здійснюється за *накопичувальною системою*.

**Система оцінювання результатів навчання аспірантів
з дисципліни «Сучасні лінгвоараторологічні студії у романістиці»**

Види навчальної діяльності аспіранта	Аудиторна навчальна робота аспіранта										Самостійна навчальна робота аспіранта	Модульна контрольна робота
	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	тема 6	Тема 7	Тема 8	Тема 9	Тема 10		
Максимальна кількість балів	5	5	5	5	5	5	2,5	2,5	2,5	2,5	10	50

Модульний контроль. Семестровому контролю з навчальної дисципліни «Сучасні лінгвоараторологічні студії у романістиці» передує написання аспірантами модульної контрольної роботи.

**Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з дисципліни
«Сучасні лінгвоараторологічні студії у романістиці»**

Модульна контрольна робота включає 2 завдання, з яких кожне оцінюється за наступними *критеріями*. Відповідь на кожне завдання модульної контрольної роботи оцінюється за 25-бальною шкалою.

23-25 балів виставляються за вичерпану, змістовну, логічну та послідовну за викладом відповідь, що містить самостійні судження та демонструє здатність творчого розв'язання завдання.

18-22 бали виставляються за умови, що відповідь правильна, повна, змістовна, послідовна, але містить незначні помилки у викладі теоретичного матеріалу і практичного розв'язання проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

15-17 балів виставляються за умови, що відповідь неповна, схематична, є неточності і помилки в розкритті проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

14 балів і менше виставляється за умови відсутності вичерпаної відповіді на питання, наявності значної кількості неточностей і фактологічних помилок, що свідчить про поверховість знань аспіранта.

Виконане завдання має включати такі складники: обґрутування актуальності, викладення змісту, висновки.

Максимальна кількість балів за виконану МКР становить 50.

Підсумковий (семестровий) контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання аспірантів на завершальному етапі вивчення дисципліни.

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності аспіранта	Максимальна кількість балів	
1.	Передбачений підсумковий контроль – <i>залик</i>	1. Аудиторна та самостійна навчальна робота аспіранта 2. Модульна контрольна робота (МКР) 3. Залік	50 50	

Семестровий контроль з навчальної дисципліни «Сучасні лінгвонаратологічні студії у романістиці» проводиться у формі *залику* за обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені навчальним планом і графіком навчального процесу.

Оцінювання на заліку здійснюється за національною шкалою, за 100-бальною шкалою і шкалою ЄКТС. На заліку екзаменатор виставляє семестровий рейтинговий бал, оцінку за залік (“зараховано / не зараховано”), кількість балів за 100-бальною шкалою й оцінку за шкалою ЄКТС.

Аспіранти, які мають семестровий рейтинговий бал з навчальної дисципліни 60 і вище, отримують оцінку “зараховано” і відповідну оцінку у шкалі ЄКТС без складання заліку. Аспіранти, які мають семестровий рейтинговий бал з дисципліни 59 і нижче, складають залік.

Якщо аспірант на заліку отримав підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою “не зараховано”, то, крім цієї оцінки, у відомості обліку успішності йому незалежно від набраного семестрового рейтингового балу виставляється оцінка FX за шкалою ЄКТС і 0 балів за 100-бальною шкалою.

Підсумковий рейтинговий бал	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	Відмінно
82 – 89	B	добре
75 – 81	C	
66 – 74	D	задовільно
60 – 65	E	
0 – 59	FX	незадовільно

На заліку у графі відомості обліку успішності “Відмітка про залік” викладач виставляє:

- оцінку за залік за національною шкалою (“зараховано”);
- кількість балів, що відповідає підсумковому рейтинговому балу аспіранта з навчальної дисципліни (кількість балів за 100-бальною шкалою);
- оцінку за шкалою ЄКТС (A, B, C, D, E).

В Індивідуальний навчальний план аспірант записує точну назву дисципліни (абревіатури не допускаються), кількість годин і кредитів, підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою, кількість балів за 100-бальною шкалою і оцінку за шкалою ЄКТС.

Політика курсу	<p>Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.</p> <p>Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очної (денної і вечірньої) і заочної) аспіранти зобов’язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.</p> <p>У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об’єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи. Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.</p> <p>Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедуру та форми терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра іспанської та французької філології і доводить до відома аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.</p> <p>Під час роботи над письмовими роботами не допустимо порушення академічної добросердечності. Зокрема:</p> <ul style="list-style-type: none"> • використання в роботі чужих текстів чи окремих фрагментів без належного посилання на джерело, зі змінами окремих слів чи речень; •
-----------------------	---

	<p>використання перефразованих чужих ідей без посилання на їх авторів; • видавання за власний текст купленого чи отриманого за нематеріальну винагороду чужого тексту чи його фрагменту; • несамостійне виконання будь-яких навчальних завдань (якщо це не передбачено вимогами програми); • фальцифікація результатів наукової чи навчальної роботи; • посилання на джерела, які не використовувалися у роботі, • залучення підставних осіб до списку авторів наукової чи навчальної роботи, участь таких осіб у поточній чи підсумковій оцінці знань.</p> <p>Основні види відповідальності аспірантів за порушення академічної добросесності: • повторне проходження оцінювання (контрольна робота, залік тощо); • повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; • ві врахування із закладу освіти; • позбавлення академічної стипендії; • позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.</p>
Рекомендована література	<p>Основна:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Арнольд И.В. Основы научных исследований в лингвистике. М.: Высш. школа, 1991. 2. Арутюнова Н.Д. Язык и мир человека. М.: Языки русской культуры, 1998. 3. Барт Р. Семиотика. Поэтика: Избранные работы: Пер. с фр. М.: Прогресс - Универсус, 1994. 4. Бахтин М.М. Эстетика словесного творчества. 2-е изд. М.: Искусство, 1986. 5. Береговская Э.М. Очерки по экспрессивному синтаксису. М.: Едиториал УРСС, 2004. 6. Кагановська О.М. Текстові концепти художньої прози (на матеріалі французької романістики середини ХХ сторіччя). К.: Вид. центр КНЛУ, 2002. 7. Савчук Р.І. Французький художній дискурс XVIII–XXI століть у ракурсі наративного текстотворення: лінгвокогнітивний і семіотичний аспекти. К.: Вид. центр КНЛУ, 2016. 8. Bal M. Narratology : Introduction to the Theory of Narrative. Toronto, Buffalo, L.: Univ. of Toronto Press, 1997. 9. Barthes R. Introduction à l'analyse structurale des récits. Communications, 1966, 8. 1–27. 10. Cohn D. La transparence intérieure, modes de représentation de la vie psychique dans le roman. P.: Seuil, 1981. 11. Genette G. Figures II. P.: Seuil, Points, 1969. 12. Genette G. Figures III. P.: Seuil, Points, 1972. 13. Genette G. Nouveau discours du récit. P.: Seuil, 1983. 14. Genette G. Le genre comme oeuvre. Littérature. – Sommaire 122, 2001. P. 107–117. 15. Greimas A.-J. Sémantique structurale. Recherche de méthode. P. : Larousse, 1966. 16. Milly J. Poétique des textes. Tours: Nathan Univ., 1992. 17. Nünning A. Narratologie ou narratologies ? Un état des lieux des développements récents: propositions pour de futurs usages du terme. J. Pier, F. Berthelot (Ed.). Narratologies contemporaines: approches nouvelles pour la théorie et l'analyse de récit. P.: Éditions des archives contemporaines, 2010. P. 15–44. 18. Pier J. et Berthelot F. Narratologies contemporaines: approches nouvelles pour la théorie et l'analyse de récit. P.: Éditions des archives contemporaines, 2010. 19. Pouillon J. Temps et roman. P.: Gallimard, 1946. 20. Todorov T. Les catégories du récit littéraire. Communications, 1966, 8. 125–151. 21. Todorov T. Poétique. O. Ducrot, T. Todorov, D. Sperber, M. Safouan, F. Wahl (Ed.). Qu'est-ce que le structuralisme ? P.: Seuil, 1973.P. 97–166. 22. Todorov T. Poétique de la prose. Nouvelles recherches sur le récit. P.: Seuil, 1978. 23. Todorov T. La notion de littérature et autres essais. P.: Seuil, 1987. <p>Додаткова:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Barthes R. S / Z / Roland Barthes. P.: Seuil, 1970. 2. Barthes R. Le Degré zéro de l'écriture. P.: Éditions du Seuil, 1972. 3. Benveniste E. Problèmes de linguistique générale. P.: Gallimard, 1966. 4. Bremond C. Le message narratif. Communications, 1964, 4. P. 4–32. 5. Genette G. Palimpsestes. La littérature au second degré. P.: Seuil, 1982. 6. Greimas A.-J. Du sens. Essais sémiotiques. P.: Seuil, 1970. 7. Herman D. Narratologies: New Perspectives on Narrative Analysis. Columbus: Ohio State UP., 1999.

8. Jeandillou J.-F. L'analyse textuelle. P.: Armand Colin, 1997.
9. Kerbrat-Orecchioni C. L'énonciation. De la subjectivité dans le langage. P.: Armand Colin, 1999.
10. Lagarde A. XX siècle. Les grands auteurs français. Anthologie et histoire littéraire. P.: Bordas, 1997.
11. Maingueneau D. Éléments de linguistique pour le texte littéraire. P.: Bordas, 1990.
12. Maingueneau D. Le contexte de l'oeuvre littéraire. Énonciations, écrivain, société. P.: Dunod, 1993.
13. Maingueneau D. Pragmatique pour le discours littéraire. L'énonciation littéraire. P.: Hachette, 1994.
14. Maingueneau D. Instances frontières et angélisme narratif. L'ancrage énonciatif des récits de fiction. Langue française. P.: Larousse, 2000, 128. P. 74–95.
15. Reuter Y. L'analyse du récit. P.: Armand Colin, 2005.
16. Reuter Y. Introduction à l'analyse du Roman. P.: Bordas, 1991.
17. Roman. Réalité. Réalisme. P.: PUF, 1989.
18. Ryan M.-L. Space. Handbook of Narratology: [Dirs. P. Hühn, J. Pier, W. Schmid et J. Schönert]. B.; N.Y.: Walter de Gruyter, 2009. 420–433.
19. Stanzel F. Narrative Situations in the Novel Tom Jones, Moby Dick, the Ambossadors, Ulysses. [tr. by James P. Pusack]. Bloomington, L.: Indiana Univ. Press, 1971.
20. Tadié J.-Y. Introduction à la vie littéraire du XIX siècle. P.: Bordas, 1970.
21. Todorov T. Essais critiques. P.: Seuil, 1964.

Додаткові ресурси

1. Éléments de narratologie [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://emile.simonnet.free.fr/sitfen/narrat/discours.html>.
2. Escola M. Narratologie. Acte III [Електронний ресурс]. Théorie du récit. L'apport de la recherche allemande. Lille: Presses Univ. du Septentrion, coll. "Narratologie", 2007. Режим доступу : <http://www.fabula.org>.
3. Gill B. Terminologie et concepts narratologiques [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.fis.ucalgary.ca/Brian/Narr.html>.
4. Kaempfer J. La perspective narrative [Електронний ресурс]. Univ. de Lausanne, 2003. Режим доступу: <http://unige.ch/lettres/framo/enseignements /methodes/pnarrativeindex.html>.
5. Kaempfer J. La temporalité narrative [Електронний ресурс]. L.: Ambroise Barras, 2005. Режим доступу: <http://www.unige.ch/lettres/framoenseignements/methode/narrative/ tnintegr.html>.
6. La littérature française de A à Z [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://bacinfos.com/index1.php?id=282>.